

Tradiční způsob existence a fungování vztahů se rozpadá a pomalu překonáváme egoistické pojetí lásky. Staré již nefunguje. Na čem ale stavět nové?.. NA VĚDOMÉM PROŽÍVÁNÍ, NA VĚDOMÝCH PRINCIPECH.

Z cyklu UMĚNÍ MILOVAT

PRIORITY LÁSKY

Jitka Třešňáková, Inspirála

Pochopení důležitosti poměrů vztahu k sobě, k partnerovi, k dětem a k práci je základem pro šťastný a vyrovnaný život.

V podstatě ve všech typech vztahů by měla být **na prvním místě sebeúcta člověka, láska k sobě a k partnerovi**. To znamená, že ve středu vztahů nejsou ani děti ani práce ani peníze ani zvířata, ale muži a ženy, což je hlavní. A podstatné je také nikoho z nich neupřednostňovat, což se týká jak muže, tak ženy. V islámských zemích, kde má muž právo mít více žen, existují zákony, jež dokonce vyžadují rovný přístup ke všem z nich, přičemž jsou tyto zákony dost kruté. Ale ženy tam nemají stejné právo – mít několik mužů – což narušuje rovnováhu.

Jakýkoliv typ vztahu má právo na existenci, pokud jsou v něm účastníci dobrovolně – je to jejich vnitřní záležitost a nikdo nemá právo je soudit. Ani pokud si stát činí nároky na status svobodného, neměl by se do vztahů mezi mužem a ženou vměšovat – je to totiž jemná sféra. Ani náboženství by neměla řešit tyto otázky, protože mají omezený pohled, mají svoji pravdu. Pokud se však člověk dobrovolně podřizuje státním nebo náboženským zákonům, tradicím a morálce společnosti, je to také jeho svobodná volba. **Každý má právo si vybrat tu formu vztahů, jakou si přeje. Důležité je nepovažovat přitom vybranou volbu za nejsprávnější a nehodnotit z její pozice ostatní.**

Podívejme se dále na vztahy ve dvojici, protože jsou nejrozšířenější v naší zemi.

Pár, který vytvoří rodinu, může přivést na svět dítě. Zdůrazňuji slovo může, a to proto, abychom si připomenuli, že **hlavním cílem rodiny není přivádět na svět děti, ale poznání sebe sama v těsném spojení muže a ženy, v podmínkách společnéhožití.**

Často vidíme zcela jinou situaci: nejdříve těhotenství, pak utváření rodiny, pokud se to podaří, tak budování dvojice a nakonec se dvojice učí milovat. Ale pod tíží životních a jiných problémů, za přítomnosti dítěte je dost těžké budovat dvojici. A mají k tomu potřebnou zkušenost? A mají dostatek duchovnosti? Jsou vůbec k takové práci připraveni? Nevybudujeme-li dvojici, je vytváření všeho ostatního výjimečně složité a v tom případě se nevyhneme problémům a utrpení. Jak říká známá postava z ruské duchovní literatury Anastázie: Nelze zločinně rodit děti, nepřipravíme-li jim prostor lásky.

Nyní jsme se dostali ke třetímu kruhu lásky – k dětem. Ano – děti zaujímají třetí místo! Pro mnohé je to nečekaný postoj, ale právě zde se nachází příčiny nejvíce problémů. Bohužel mnozí – zejména ženy – staví děti na vyšší pozici, ba dokonce na první místo – a v tom se skrývá neštěstí rodičů a dětí! Tady pramení psychický incest a problémy otců a dětí, nedostatek zdraví rodičů, poničené osudy dětí a jejich brzký odchod ze života.

Pokud děti vyrůstají v rodině, kde se láska rozděluje správně, vytvářejí se v ní optimální podmínky pro jejich výchovu a utváření jejich šťastného osudu, tímto způsobem pak rodiče předávají štěstí a lásku svým dětem, v tomto případě mají co předávat! A děti si odmalicka osvojují správný pohled na svět s přirozeným systémem hodnot a budují si vztahy se světem mnohem více harmonicky.

Svět se snaží všelijak připomínat lidem skutečný systém hodnot, posílá jim různá znamení, a když je někdo ignoruje a pokračuje zatěžovat svět, odklízí z lidské cesty tu největší hodnotu. Proto je to také podmíněno: co člověk nejvíce miluje, k čemu je nejvíce vázán a co se nejvíce bojí ztratit, ztrácí nejčastěji.

Na čtvrtém místě pozice vztahů je láska k rodičům, ke svým kořenům. Bez kořenů, bez této lásky člověk sice existuje, ale je hnán z místa na místo. Proto jsou pro realizaci, pro harmonický rozvoj člověka velmi důležité rodové svazky, ke kterým patří nejen vzájemné vztahy s rodiči, ale i se všemi příbuznými. Je proto velmi důležité neztratit spojení se svým rodem, protože jen v tom případě stojí člověk na zemi pevně jako strom s mohutnými kořeny.

Člověk, jenž nemá rád své rodiče, neváží si jich, uráží je, si podřezává větve, na které sedí, zbavuje se energetického spojení se Zemí. Ale láska k rodičům nesmí nabývat podoby oběti, nezapomeňte, že je až na čtvrtém místě.

Do stejného kruhu patří i k místu, kde jste se narodili, kde vyrostl strom vašeho rodu, kde jste prožili dětství, příroda rodného kraje, země... Stát někdy tvrdí, že zejména on je vlast, vnucuje lidem lásku k sobě a klade ji na první místo, což při vzpomínce na nedávný postoj komunistické části Evropy nevedlo k dobrým výsledkům. Zároveň ovšem je láska k vlasti, pokud je na svém přirozeném místě, důležitým faktorem formování osobnosti a energetické plnosti člověka.

Na pátém kruhu v hierarchii lásky leží tvůrčí realizace člověka ve společnosti – jednoduše řečeno – jeho činnost a práce. Zase zdůrazňuji, že právě tady, na pátém místě, ne podle času, který člověk práci věnuje, ale podle jejího místa v duši, podle jejího významu ve vědomí. A co vidíme ve skutečnosti? Většina lidí věnuje této oblasti života nejen výrazné množství času a sil, ale i lásky, velmi často práce přechází na první místo. V tom případě může člověk dosáhnout velkých úspěchů, ale zároveň přijít o zdraví, rodinu, děti, dokonce i o život. Existuje i takový výraz vynesli ho z práce nohama napřed – to je právě o takových lidech.

Dnes je velice rozšířený případ, že matka vychovává své dítě sama. Hlavní příčinou tohoto stavu je nadbytečný mateřský cit. Žena převádí energii ženství na energii mateřství a nezní jako žena. V jejím systému hodnot není muž na prvním místě, proto nevstoupí do tohoto

prostranství, a pokud se objeví, tak ne nadlouho. A žena je překvapená, že muži se nijak kolem ní nezdržují.

Mnohé ženy říkají: Ano, miluji svého manžela! Ale on přesto pije!

A co je základem této lásky? Když se podíváte pozorněji, ukazuje se, že láska je založena na soucitu s mužem, a nikoliv na účtě k němu. Ještě jednou se vraťme k soucitu, tomuto bičí lidských vztahů. Soucit se živí mateřskými energiemi, zatímco účta se rozrůstá při zvyšování ženských energií. Soucit se projevuje se slabými. Tím, že ho lituje, projevuje žena mateřské city a ponizuje muže, vědomě ho staví na nižší pozici, než je ona, a následně ho zahrnuje výčitkami, takže on se nemůže v životě realizovat. Právě od ženy-matinky pochází pořekadlo: Lituji – tedy miluji.

Lítost je jednoduchý a objektivní test přítomnosti nadbytečného mateřského citu v matce.

Složitost otázky spočívá v tom, že navenek vše vypadá přirozeně. Matka se stará o dítě, má o ně strach, plaší se, když se s ním něco děje. Jak by to mělo být jinak? Nestarat se, nemít strach? Zprv, vše musí mít svou míru, zadruhé, všechny vztahy s dětmi se musí stavět nikoliv na soucitu a na pocitu vlastnění (to je moje dítě), ale na chápání toho, že je to samostatná duše, která sem přišla, aby prošla svou vlastní zkušeností, a že úkolem rodičů je, aby vytvořili nezbytné podmínky a co největší svobodu k tomu, aby svou zkušenost získala.

Na oslabení ženskosti a posílení mateřského citu má vliv blud, že sex slouží pouze k plození dětí. Je to velký omyl a v našem světě vede k vážným následkům.

Uvědomení si principů a dynamiky vztahů je optimální pro všechny, kdo vhodný vztah hledají, pro zlepšení partnerských vztahů již existujících, vztahů v rodině i v práci, pro terapeutickou činnost. Příležitost k tomu máte na intenzivním kurze ZÁKLADY VZTAHŮ ze série UMĚNÍ MILOVA. Kurzem provádí lektorka a badatelka v oblasti práce s energiemi žijící v Itálii JITKA TŘEŠŇÁKOVÁ ve spolupráci s Mgr. PETREM VLADYKOU, lektorem specializovaným na využití potenciálu pravé hemisféry mozku, na rozvoj intuice a řeč symbolů. Kurzy jsou připraveny v souladu se současným vývojem. Budete je moci navštívit od r. 2013 v ČR, SR a Itálii.

Cyklus je připravován ve spolupráci se známým ruským psychologem, terapeutem a autorem mnoha knih ANATOLIJEM NĚKRASOVEM a se spolupracujícími lektory asociace Inspirála.

Čerpáno z vynikající knihy Anatolije Někrasova UMĚNÍ MILOVAT

www.inspirala.cz

